

ಕುಂತಲ್ಲೇ ಕುಂತೂ ಅನ್ನಿಗೆ ಯಾನಾಡಿ ಸಿಟ್ ಬರ್ತಿತ್ತು ಅಂತೀ!” ಅಂತ ಅಜ್ಜ ಮತ್ತೆ ಹಲ್ಲೆಟ್ಟು ಎರಿಳಿಸಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದ. ಮತ್ತೆ ನನಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪದರ್ಶನ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಈಗ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ತನ್ನದನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಯಾರದೋ ಸಿಟ್ಟೆಂಬ ‘ನೆಗೆಟಿವ್’ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಜ್ಜ ಎಷ್ಟು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿ ಬಿಸಾಕುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯನ ಯಾವುದೇ ಗುಣಕ್ಕೂ ತೀರಾ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಆರೋಪಿಸದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣ ಹಿಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಇತ್ತೋ ಅಥವಾ ಈಗವತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ ‘ಉತ್ತಮಿಸುವ’ ಚಟ ನಮಗೆ ಹತ್ತಿದೆಯೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ಬಲು ಸಂಕೀರ್ಣ ವಿಷಯ.

ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಳಿ ನೋಡಿ. ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಯಾರೋ ಹಿರಿಯರೊಬ್ಬರ ಸಿಟ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ತಮಾಷೆಯ ಅಥವಾ ಭಯಾನಕ ಕತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಸಿಟ್ಟಿನ ಮನುಷ್ಯನ ಮಾತು ನಡೆಯುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅತಿಮಾನವನಂತೆ ಅಥವಾ ದುಷ್ಟತ್ವದಂತೆಯೂ, ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆಯಾಗಿಬಿಡುವ ತೀರಾ ದುರ್ಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಅನಿಸಿಕೆ ಇದೆ — ಸಿಟ್ಟು ಎನ್ನುವುದು ಲಿಂಗಾಧಾರಿತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ. ಅಂದರೆ, ಗಂಡಸರ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವ ಘನತೆ, ಎತ್ತರ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಗಟ್ಟಿತನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಅದೇನು ಅವರ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೋ ನಾನಂತೂ ಕಾಣೆ. ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಎಂತೆಂಥಾ ಕತೆಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದವೋ!

ಸಿಟ್ಟು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ನನಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಲು ಆಪ್ತವಾದ ಒಂದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಅಂತ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲ ತಾನೇ? ನನಗೆ ಮತ್ತು ನನ್ನಂತಹ ಹಲವರಿಗೆ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟು ಇರದಿದ್ದರೂ ಸಿಟ್ಟೆಂಬ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಸಹಜ ಸಿಟ್ಟುಕೋರರ ಸಂಘ ಅಂತೇನಾದರೂ ಶುರುವಾದಲ್ಲಿ, ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕುರ್ಚಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಸಿಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ.

ಈಗ ‘ಆಂಗರ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸೆಲಿಂಗ್’ ನಡೆಯುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟಿಗಿರುವ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಘನತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯೇನೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಿಟ್ಟು/ಕೋಪ ಎನ್ನುವ ಎರಡೂವರೆ ಅಕ್ಷರದ ಪದ ಅತ್ಯಂತ ನಿಸರ್ಗದತ್ತವಾದದ್ದು ಎನ್ನುವುದು ‘ತಾಳಿದವನು ಬಾಳಿಯಾನು’ ಎಂದು ಮಾತುಮಾತಿಗೂ ನಮ್ಮಂಥಾ ಸಿಟ್ಟುಕೋರರನ್ನು ಅಸ್ವಸ್ಥ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಟ್ಟು ರುಮ್ಮನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

“ಸಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ ಒಂದರಿಂದ ಹತ್ತು ಎಣಿಸು, ಆಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತೆ...” ಅಂತ ಯಾರೋ ನನಗೆ ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟಿನ ಅಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ದ್ವಂದ್ವ ಇರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದು ಎಂಥಾ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಮಾರ್ಗ ಅಂತ ನನಗೆ ಬೇಗನೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಗಣಿತ ಕಂಡರೇ ಹಾರಿ ಬೀಳುವ ನನ್ನಂತಹವರಿಗೆ ನಂಬರ್ ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ. ಇನ್ನು ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗ ಒಂದರಿಂದ ಹತ್ತು ಎಣಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಕಡಿಮೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಮಣಿಸುವ ಮೆಥಡ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ.

ಅಲ್ಲಾ, ನಾವೇಂಥಾ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೀವಿ ಹೇಳಿ? ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವಷ್ಟೆ. ಸಿಟ್ಟು ಎಂಬುದು ಹಸಿವೆ, ನಿದ್ರೆ, ಕಾಮ, ನೀರಡಿಕೆಯಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾದದ್ದಲ್ಲವೇ? ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗ ಕೂಗಾಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿಟ್ಟು ತಣಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?

“ಅಯ್ಯೋ ಅವಳಿಗೆ/ಅವನಿಗೆ ಸಖತ್ ಸಿಟ್ಟು ಕಣೇ” ಅಂತ ಬೇರೆಯವರು ದೂರುವಾಗ ಇಲ್ಲದ ಸಿಟ್ಟು ಮದಗಜವನ್ನೇರಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾ, ಮನುಷ್ಯರ ಕೊಲೆಗಡುಕತನವನ್ನು